

AKELA

Butlletí informatiu - Exempler gratuït - Tardor 2014 / Núm. 47

AMICS I ANTICS ESCOLTES

L'extrema dreta a Europa

Durant aquests anys de crisi econòmica i social al conjunt dels països de la comunitat europea, els partits polítics i la societat en general, s'han vist afectats pels canvis que han comportat a les persones la pèrdua de poder adquisitiu, de feina, fins i tot la immigració busca noves oportunitats en altres indrets del món.

Els governants de torn s'han vist desbordats per aquests esdeveniments. Els parlaments, inclosos els d'Europa, no han respost a les necessitats del moment per donar solucions als diferents problemes originats pel món financer. Hi havia massa complicitat entre ells per actuar correctament i fer que les persones confiessin de nou amb els partits tradicionals que fins ara estan governant en diferents països.

El descrèdit és monumental i la falta d'alternatives polítiques és encara actualment un buit important a la societat.

Aquest context és el que ha portat a Europa l'augment de l'extrema dreta, segons la meua opinió. Hauríem de recular fins als anys trenta, després de la depressió econòmica, per veure un panorama tan demolidor com l'actual amb les conseqüències que la segona guerra mundial va portar a Europa i a la resta del món.

La història ens ha mostrat en moltes ocasions que els conflictes es poden evitar essent menys egoistes i més tolerants. Ho dic en el sentit més ampli possible.

Europa la formen sobretot persones i les polítiques socials i econòmiques han de ser pensades en primer lloc per a la gent que viu, treballa i estima aquest projecte europeu.

Joan Martínez

EDITA

Associació d'Antics Escoltes del Masnou
Seu d'entitats C/ Barcelona, 5 - Espai Casinet.
Apartat de Correus 74 - 08320 El Masnou
e-mail: akelamasnou@gmail.com
Dipòsit Legal B-14.732.2002

REDACCIÓ

Joan Martínez, Xavi Pérez, J.M.Garcia

L'entitat no es fa responsable del contingut dels articles signats pels seus col.laboradors.

COL.LABORADORS

Ramon Asensio
Carne Giralt
Josep Vendrell
Xan Fils
Jordi Manrique
Francesc Muntanya
Mercé Hernández
José Miguel Barrachina
Jordi Dolz
Minyons Escoltes i Guies de Sant Jordi de Catalunya
Escoltes Catalans
Manel Martínez
AE Sant Cugat de Salt
Grup Fills
Francesc del Arca
Nati Herrador
Amics del ferrocarril

CORRECCIÓ : Oficina de Català del Masnou

SUMARI

Portada	Canó "Dora Gustav"
Editorial	2
AE Sant Cugat de Salt	3
Escoltes catalans	4
Minyons Escoltes (MEGSJC)	5
Recordant l'escoltisme	6
Els joves parlen	7
Rutes del nostre entorn	8
Societat	10
Sabíeu que	12
Informàtica	13
L'escola parla	14
Astronomia	15
Grup Fills	16
El món del ferrocarril	17
Tast cultural	18
La cuina a casa	19
Meteorologia	20
Poesia	22
Notícies	23

Joves de Salt participen al primer camp de treball escolta a la ciutat

Amb el lema «Un Salt a la diversitat!», s'hi han fet activitats de temàtica social.

El camp de treball, que va tenir lloc entre el 3 i el 17 d'agost, el va organitzar l'AEiG Sant Cugat de Salt en col·laboració amb el projecte «Juguem!», basat a tenir monitors a patis i places del municipi per possibilitar que nens, nenes i joves tinguin accés a activitats de lleure.

Els i les participants van **treballar des de la metodologia escolta**, tot desenvolupant el seu propi projecte, que va consistir a **apropar la cultura catalana als joves a través del ball de bastons**. L'últim dissabte del camp van preparar un taller/ball per als nois del projecte «Juguem!»

Al camp de treball es va incidir en **tres eixos: el social, el comunicatiu i el vincle amb la natura**. Algunes de les activitats que van realitzar van ser fer programes a la ràdio local, conèixer i estimar les deveses, una bicicletada, una descoberta, i la creació d'un mural, entre d'altres. El camp de treball ha comptat amb la col·laboració de Ràdio Salt i l'Associació Naturalista El Blauet.

Els joves que hi van participar van poder conèixer gent de la seva edat, amb els mateixos interessos i van tenir l'oportunitat de trencar amb la rutina tot descobrint nous entorns. Van realitzar **activitats voluntàries i desinteressades**, combinant treballs voluntaris i servei a la comunitat amb activitats de lleure i culturals.

Els camps de treball els organitzen per a entitats i associacions juvenils, amb el suport de la Direcció General de Joventut de la Generalitat de Catalunya. Combinen el lleure amb el servei a la comunitat, bé ajudant persones, bé protegint la natura, bé recuperant el patrimoni, etc.

Més informació a:

Web:

www.caudesalt.cat/campdetreball

Twitter:

twitter.com/caudesalt

YouTube:

Canal del cau de Salt

Què mou els joves a participar i a implicar-se socialment?

La jornada 'Joves i motivacions socials' és un projecte conjunt d'Escoltes Catalans i la Fundació Escolta Josep Carol amb la finalitat de crear un espai de debat sobre les inquietuds juvenils en l'àmbit de la participació en moviments i/o organitzacions i d'altres aspectes claus com ara la incidència social de les entitats juvenils, les noves maneres de comunicar-nos o els valors i conductes individuals i col·lectives.

El projecte s'estructura en dues parts. I en aquestes, es duran a terme diversos tallers en diferents punts del territori per tal de generar reflexió amb els joves i, en acabar, es posaran en comú les conclusions extretes per experts (sociòlegs i pedagogs) que hauran observat els tallers, en una taula rodona oberta a tothom.

Diumenge 19 d'octubre es va dur a terme el primer taller en el qual participaven joves associats –de tot tipus d'organitzacions- i no associats. A les 10h vam inaugurar la sessió al Centre Cultural Albareda de Barcelona, introduïda per l'Aina Tella –cap de Relacions Exteriors d'Escoltes Catalans- i l'Oriol Rovira - coordinador de Política de Joventut de l'Associació-. Tot seguit la tallerista Mariona Bertran va presentar unes petites dinàmiques de coneixença relacionades amb la participació i la implicació social de cadascun dels participants.

En aquesta primera sessió, a banda dels joves no associats, vam comptar amb membres d'organitzacions educatives, polítiques, sindicals, de defensa dels drets humans i d'àmbit veïnal.

Les organitzacions juvenils són horitzontals o jerarquizades? És fàcil accedir-hi? Es respecten els diferents tipus de compromís que la gent pot aportar? Funciona bé la comunicació interna? Tenen objectius a curt o a llarg termini? Fan xarxa amb la resta d'entitats? Socialitzar-se és una motivació per associar-se o una conseqüència?

Aquests són alguns dels temes que els joves del taller van debatre, observats pel pedagog Miquel Àngel Essomba i pel sociòleg Oriol Barranco.

Des d'Escoltes Catalans i la Fundació Escolta Josep Carol, moltes gràcies a tots els que hi va participar!

Augmenta el nombre de persones afiliades a Minyons Escoltes i Guies de Catalunya

L'associació compta amb 14.235 membres entre infants, joves i caps dels agrupaments; els equips de demarcació i els equips generals.

Minyons Escoltes i Guies de Catalunya (MEG) ha acabat el curs 2013-2014 amb 506 persones afiliades més que el curs passat, cosa que representa un creixement del 4% en l'últim any. Si ho comparem amb fa cinc anys, a finals del curs 2009-2010, l'associació ha crescut un 19%, amb un increment de 2.284 persones afiliades.

Les dades corresponen al tancament de curs, és a dir, les xifres del cens a 31 d'agost de cada any. **Aquest increment no contempla encara, doncs, les noves inscripcions** de principis d'aquest curs 2014-2015, ja que el període per afiliar-se no es tanca fins al mes de novembre.

Les unitats més nombroses segueixen sent els Llops i Daines (de 8 a 11 anys), amb 3.363 nens i nenes. Després hi ha els Ràngers i Noies Guia (11-14 anys), amb 2.845. El següent grup més nombrós són els caps, amb 2.640. A continuació, els Pioners i Caravel·les (14-17 anys), amb 2.151; els Castors i Llúdrigues (6-8 anys), amb 1.875; i els Truc (18-19 anys), que són 950. Per últim, els equips de demarcació els formen 311 persones i els equips generals tenen 100 membres.

En els darrers cinc cursos, **la unitat que ha crescut més percentualment és la de Truc, que ha augmentat un 40%**. Després hi hauria els Castors i Llúdrigues, amb un creixement del 29%; i els Pioners i Caravel·les, amb un 22%. Els Llops i Daines han crescut un 16% i els Ràngers i Noies Guia, un 10%.

Total de persones afiliades per cursos:

2009-2010:	11.951
2010-2011:	12.751
2011-2012:	13.378
2012-2013:	13.729
2013-2014:	14.235

Cabrera de Mar recorda a Mn. Raimon Canalías (1926-2013)

El 12 de juny va fer un any que el nostre estimat rector, Mn. Raimon, ens va deixar. Estigué més de 50 anys dedicat a la parròquia de Sant Feliu de Cabrera, a Cabrera de Mar, i tot i que la molt bona feina que va fer no es pot resumir en un sol article, mirarem d'oferir-ne quatre trets principals.

Per copsar totes les facetes de Mn. Raimon cal haver-lo conegut de prop o bé fixar-se en l'exposició fotogràfica que aquest estiu recordarà la seva trajectòria. Tot preparant els últims retocs de l'exposició, ens adonem que la seva obra espiritual i humana perdurarà força temps entre els que el vàrem conèixer.

Home savi com els d'abans i catalanista reivindicatiu com els d'ara, la seva vocació religiosa mai no es va poder separar de les ànsies de millorar tot el seu entorn, promovent obres de reforma de l'església, habitatges socials, enfortint la catequesi, potenciant el cor parroquial, col·locant el millor orgue i els millors organistes, lluitant pel creixement i la consolidació de l'escola, la formació dels mestres, etc, etc.

Especialment interessat en l'aspecte de l'educació, l'any 1961 fundà el Col·legi Parroquial Sant Feliu, una escola ben viva que avui compta amb més de 600 alumnes (fins als 16 anys), que es defineix com a «cristiana, catalana i activa» i amb la qual, sortosament, Mn.Raimon va poder celebrar el 50è aniversari fa un parell de cursos.

De les seves estones de pregària i reflexió, totes elles aclimatades en un ambient de biblioteca, al compàs barroc de J.S. Bach, ens han arribat un munt de lemes alligonadors que mestres i alumnes hem anat assimilant per mirar de practicar-los a diari i per sempre, com a bons deixebles seus. Així d'exemple, sovint ens deia... **«Només els peixos morts neden a favor del corrent»**, o també... **«Jo, pels altres, tant com puc»**.

La persona de Raimon Canalías, a qui el poble de Cabrera nomenà, merescudament, «fill adoptiu», reviurà al llarg d'aquest any 2014 en tot un seguit d'actes que han estat preparats per alguns dels seus col·laboradors vinculats al Col·legi Sant Feliu, a l'AMPA de l'escola, a la Parròquia i a la Fundació Burriac.

L'exposició fotogràfica d'homenatge a Mn. Raimon Canalías fou inaugurada el 12 de juny a la Sala de la *Fundació Iluro* (Plaça del Poble, Cabrera), a les 7 de la tarda, un cop acabada la Missa que se li va oferir a la parròquia.

David Farell i Garrigós

NOTA: Mossèn Canalías fou, també, vicari de la parròquia de Sant Pere del Masnou i impulsor de l'escoltisme a la nostra vila.

Ramon Asensio

“No és un adéu per sempre...”

Dissabte 4 d'octubre del 2014 vaig deixar de ser oficialment cap del Foc Nou.

Vaig entrar al cau als campaments d'estiu del curs 06/07 i vaig començar el curs 07/08 com a cap de Traginers. El va seguir un altre any portant Traginers, un de Follets, Raiers, Pioners, Llops i altre cop Pioners. Amb el cau he passat pels càrrecs de rel.ex , coordinador pedagògic i cap d'agrupament,; he participat en assemblees generals ordinàries i trobades de formació, així com a la Fira de Primavera o les Festes Majors.

Però el més important que he pogut viure és el ressorgir de l'agrupament. Després d'anys molt durs i d'entendre el valor de l'esforç (que tant ens agrada potenciar en els nostres infants i joves) en la nostra pell, els diferents caps que han passat pel Consell han (i hem) aconseguit revifar la flama.

Partint d'una situació crítica, vam poder aprendre'n, evolucionar, resistir i imbuir al nostre agrupament l'esperit de superació, xiulant i somrient davant les dificultats que ens anàvem trobant; millorant cada any, formant el relleu i procurant no rendir-nos, ja que el que hi havia en joc ens importava massa: no imaginàvem un Masnou sense cau.

Després de 7 anys les coses han canviat, gràcies a tots.

Ara mateix tenim, al nostre poble, una entitat juvenil educativa, plena de monitors voluntaris i motivats, amb molt per oferir: com ara noves idees, maneres de fer, noves experiències i molta empena, disposats/des a educar en la llibertat, amb l'aprendre fent i la pedagogia de l'acció com a bases, i amb un futur molt brillant.

Tot allò que és bo ha d'acabar. I sabent que ho deixo en molt bones mans (perquè estic molt orgullós d'ells), ja he abandonat la meva tasca com a cap, però, després d'una experiència que m'ha requerit aquesta implicació i tenacitat (i després de tatuar-me l'escut escolta i guia al braç, i al cor), deixo de ser cap, però mai deixaré de ser escolta i del Foc Nou.

Francesc del Arca Hernández, Ós Tossut

(Ara ja ex-) cap de l'Agrupament Escolta Foc Nou, l'escoltisme del Masnou.

CASTELL DE MONTSORIU

PETITA HISTÒRIA

El Castell de Montsoriu està molt ben situat com a defensa a 600 metres sobre el nivell del mar dalt d'un turó abraçat per un boscatge de roures, alzines sureres i pins. El castell és la corona d'un contrafort del Montseny a cavall dels municipis d'Arbúcies, Sant Feliu de Buixalleu, Riells i Breda.

L'origen del nom no és ben conegut ja que hi ha diverses versions: Mont-sorio (Muntanya de suro), Mont-so-riu (Muntanya sobre el riu), Mont-surice (Mont blanc, d'origen preromà), Montem-sigirici (Muntanya d'en Sigeric), Mons-siricus (Muntanya de Sirici) o Mont-soliu (Muntanya solitària).

La realitat és que està documentat des del 1002 en la donació de terres al monestir de Sant Cugat del Vallès. Posteriorment, als seus peus, es fundà el monestir de Sant Salvador de Breda, que es convertí en el centre religiós dels senyors de Cabrera-Girona. Guillem de Montsoriu, a les ordres del rei Jaume I intervingué en la conquesta de Mallorca.

Fou ocupat per les tropes franceses durant la Guerra del Francès (1808-1814) i més tard també l'ocuparen els militars a la Primera guerra carlina (1833-1840).

Des de 1998 el castell és propietat del Consell Comarcal de la Selva i està obert al públic els dies festius i s'hi poden fer visites guiades. (www.museuetnologicmontseny.org/.../visita-guiad).

El castell està format per tres recintes encerclats per muralles. La part més antiga que es conserva del castell roquer és d'estil gòtic i està formada per la torre mestra o de l'homenatge, de la segona meitat del segle X. A la part nord hi ha l'accés principal amb una torre lateral i una petita capella preromànica amb un absis i restes d'haver tingut pintures murals romàniques, sota l'advocació de Sant Pere.

LLEGENDES

Hi ha un munt de llegendes que envolten la màgia del castell, des de la «Dama Roja» fins a d'altres que el vinculen a l'origen de la «Guerra de Remences».

Conten que cada any a la nit de Sant Joan durant les campanades de mitjanit, una dama nua apareix dalt de la torre del castell de Montsoriu anomenada l'Heura, amb una llàntia encesa a la mà esquerra i a l'altra un corn de caça. El fa sonar i se sent la contesta des del Coll de Castellar per on apareix un cavaller amb un cavall de foc, que pren la Dama Roja i desapareix en la foscor de la nit. També es parla de la llegenda del tresor del castell i la de la bruixa Guilleuma.

Altres diuen que existí un noi, vassall del senyor de Montsoriu, que es va casar amb una de les mosses més boniques de la rodalia.

Com manava la llei, la noia va haver de passar la nit de després del casament amb el senyor de Montsoriu.

L'endemà quan el noi va anar a buscar la seva esposa els guàrdies li van dir que el senyor encara estava dormint. Això va passar durant tres dies i al quart, el noi va anar a buscar a la noia disposat a tot i quan el senyor

Vista del Castell de Montsoriu

li va entregar la noia, el jove va travessar el cor del senyor amb una daga sense que els guàrdies poguessin fer-hi res. Amb el desconcert que hi havia, els nuvis van tornar al poble on la gent estava disposada a defensar-los. Així va ser com va començar la Guerra dels Remences.

SORTIDA: D'ARBÚCIES AL CASTELL DE MONTSORIU

Dificultat: Mitjana

Durada: 3 hores

Desnivell: uns 350 m

Distància: 9 km des d'Arbúcies

Podeu, i de fet és el millor, arribar-vos al Punt d'Informació de l'Ajuntament d' Arbúcies i cercar un fullet orientatiu amb plànol inclòs.

L'itinerari comença a Arbúcies, a la Placeta del Castell on trobem una font de bomba que podem aprofitar per omplir les cantimplors.

Continuem pel carrer de Maüs fins a la Font del Ferro. Passarem per Can Frau Vell i Can Callís fins a Can Ribera. Arran mateix de la casa prendrem una drecera curta que baixa fins a trobar el Camí de la Plana i creua el Sot de l'Ànima o de Cal Gall. Passem per davant del corral de Cal Gall i de seguida el camí s'entronca amb la pista que puja a Can Torrent.

Ben aviat deixem la pista i seguint l'indicador prenem una drecera que surt a mà esquerra i que baixa fins al sot Cremat; creuem el sot i pugem fins als prats del Morer. El corriol s'entronca amb l'antic camí que unia les poblacions de Riells i Arbúcies.

Travessem els prats del Morer fins a arribar a la pista que uneix les cases del Morer i del Replà. Un cop haguem passat la casa deixem dos camins a la dreta i seguim la pista fins a l'encreuament del Quintà Nou, on prenem el camí que gira a la dreta. Seguim la pista travessant el sot de Can Pendó, deixem un camí a mà dreta i continuem fins a tocar la casa de Can Pendó. Agafarem una drecera curta que ens estalvia un parell de revolts i tornem a la pista principal que seguirem en direcció esquerra. Aviat creuarem el sot del Coll de Castellar on veurem una bassa d'aigua i un antic safareig.

El camí s'entronca amb la pista de Can Bruix que deixem a l'esquerra i continuem amunt un parell de revolts fins a trobar un nou trencant a mà esquerra. Més endavant girem a la dreta i continuem fins a trobar la cadena que ens indica que som als peus del Turó de Montsoriu.

En aquest punt, els indicadors ens permetran arribar al Castell de Montsoriu al cap de uns 20 minuts i gaudir de les magnífiques vistes de la vall d'Arbúcies i el corredor de la Tordera. No us podeu perdre la visita al conjunt monumental del Castell de Montsoriu, amb més de 500 anys d'història (segles X al XV).

L'aljub de sota el pati d'armes

Nota: Aquesta sortida ha estat redactada amb el material provinent del Consell Comarcal del Montseny i l'Ajuntament d'Arbúcies.

LA HIPOTECA DEL PARTIDISME POLÍTIC

Joan Camps i Ortiz

Li diguin consulta o referèndum, preguntar és una sana pràctica de llibertat d'expressió. Prohibir-ho només és comprensible en un règim de notable concentració d'ADN franquista: Només cal escoltar el discurs del 12 d'octubre de Fernández Díaz davant l'exèrcit armat; una tenebrosa arenga comparable a la dels grans dictadors, homologant-se en el to i la forma amb Franco, Pinochet i Videla a la vegada. Ens ha volgut convèncer de les virtuts de la constitució que ens fa a tots iguals davant la llei: o sigui que tots els súbdits espanyols som aforats com ell i podem gaudir dels gintònics subvencionats al bar del parlament; tots podem aspirar a ser reis si som fills o filles biològics reconeguts del cap dinàstic; tots som per llei bilingües per la qual cosa el català és una llengua que mai no ha estat menyspreada, de rang igual que el castellà i especialment reconeguda en l'àmbit de la justícia; a part que tots gaudim de la legalitat de targetes de crèdit opaques per fer despeses milionàries supèrflues, sempre que les declarem com a remuneracions en espècies o la Hisenda badoca quan li convé, pot agafar-te en flagrant delictes.

Respondre una consulta abreviada formulada en una papereta amb el dret de tancar-la en un sobre i poder dipositar-la públicament i en llibertat en una urna amb plenes garanties democràtiques, o sigui sense cap pressió de les forces de seguretat ni d'escamots d'extrema dreta que campen impunement ni de cap grup de brètols dels que gaudeixen fent mal indiscriminat, té diversos avantatges:

1. Pots respondre el que et doni la gana d'acord amb els termes de la pregunta dient Sí, si hi estàs d'acord, o NO si no hi estàs, o abstenir-te en blanc si consideres que la pregunta no et permet una opció acceptable.
2. En ser una opinió secreta, mantindràs l'anonimat, o sigui que si optes per emetre un vot NUL, pots fer-ho, encara que siguis un vil covard aficionat a escriure anònimament bretolades fins i tot insultants, calumnioses o delatores, fins i tot esplaiar-te embrutant la papereta amb impropis de la més baixa estofa amb garanties d'impunitat.
3. Si no vols saber res de la política, també pots abstenir-te de votar com un veí d'escala dels que fan ús dels serveis comuns desentenent-se de tot, no assistint a les reunions de veïns i ignorant els acords en què es decideix per sufragi el manteniment o millora dels béns comuns de la comunitat.

Si decidir el futur de Catalunya es pot pagar amb diners, els catalans ja fa temps que l'hem pagat. Així que no cal que ens deixem humiliar més, només cal que el Govern de la Generalitat i el Parlament s'anticipin assenyalant-nos els sacrificis que haurem de fer encara, que més severs els haurem de fer si admetem la indignitat de ser tractats com ho fa l'Espanya que ens estima.

Ahir dia 14 d'octubre a les 10 del matí un Rajoy convençut que Mas estava acabat i havia llançat la tovallola, celebrava eufòricament el triomf de la «democràcia» PePera. Però vet aquí que una estona més tard Mas apareixia serè i més intel·ligent que astut davant d'una massiva representació de capçaleres mediàtiques oferint una fórmula que a mi m'ha semblat genial, tot i entendre les reaccions dels partits de conviccions interessades, ja que Mas els ha posat, també, la pilota a la seva teulada. Ja era hora!

A Junqueras fa temps que se li veu el llautó. Estar a l'oposició i a la vegada fer abraçades d'ós és com viure d'una moma rendible només per a ERC, partit en el qual milito amb carnet, per respecte als seus votants de bona fe, però desconfio de la competència dels seus electes en el seu retorn com l'Esquerra regenerada que ja no té vergonya de tornar a ser Republicana i de Catalunya. El mèrit que devem a ERC en el tripartit es redueix a la genialitat d'haver pujat Zapatero al balcó de la plaça de Sant Jaume i erigir Montilla president de la Generalitat. Ara es lamenten que Mas s'hagi declinat cap a una alternativa que els fa pànic per l'èxit potencial que pot tenir. Tant si ens envien la policia nacional amenaçant els Mossos del delictes de sedició com si en Rajoy i la Soraya a punt de traspasar la ratlla vermella del ridícul, deixen de fer el posat de Tancredo constitucional provocant al mans català, pacífic amb intel·ligència i paciència, quan han passat Catalunya per la pica i l'han omplert de banderilles sagnants. Diguem-ho ben clar: la unitat s'ha esquerdat per la feble convicció dels partits que suposàvem al costat dels ciutadans quan en realitat només pensaven en ells i en el rendiment electoral que obtindrien amb el fracàs de Mas. Tres partits que vivien tranquils prenent la fresca asseguts a la porta de les seves respectives seus només esperançats que Mas, tard o d'hora passés pel davant del seu portal com un cadàver polític dins un taüt de tercera i arrossegat en solitari dins un carretó funerari. Sentint-los parlar, són les víctimes per haver estat traïts per Mas i ho diuen amb les mateixes piruetes semàntiques de la Soraya buscant l'embolec entre Consulta i Sufragi, quan la proposta de Mas a més d'imaginativa marca igualment el terreny que el TC ens ha expropiat. Estan frustrats perquè la fórmula Mas entesa en sentit comú i pràctic és una alternativa tan eficaç com la que ells volen forçar ignorant les traves de Madrid per avortar el procés. En lloc d'estimular el voluntariat cívic fent llargues cues davant les urnes del 9-N, volen ignorar la força de la via catalana que amb visió intel·ligent, si no ens envien els tancs a l'entrada de la Diagonal, pot ser un èxit més de la ciutadania. Que s'ho facin mirar: si el que volem és un Estat propi realment democràtic aquest partidisme que ens ofereixen és inadmissible i igual d'immoral i esperpèntic que el que ens vol encolomar Espanya.

EL CAFÈ

Des de l'any 575 DC fins als nostres dies, la història del cafè resulta apassionant. Originari del lemen, la seva posterior expansió per diferents parts del món, així com les seves diferents maneres d'elaboració, formen una narració força interessant.

El cafè és originari d'Etiòpia, antigament Abissínia, i més concretament de la regió de Kaffa; d'aquí possiblement pren el seu nom el cafè.

Explica la llegenda que allà pel segle VII, un pastor anomenat Kaldi va observar una estranya reacció en el seu ramat de cabres després de menjar els fruits i fulles d'una planta fins llavors desconeguda per a ell. Els animals es mostraven inquietos, nerviosos i molt més actius. Davant aquesta reacció, va decidir recollir els fruits i fulles de la planta i preparar-se una infusió. El sabor li va desagradar tant que va llançar la resta dels fruits al foc. La seva sorpresa va ser quan va percebre una aroma especialment atractiva i va decidir preparar una nova infusió, encara que en aquesta ocasió amb els fruits ja torrats. Després de beure la infusió, el pastor Kaldi va sentir una eufòria tan estranya com desconeguda per a ell, i va decidir informar de la seva experiència al prior del monestir Chehodet.

Allà, el prior va descobrir després de nombroses proves que amb les llavors d'aquestes plantes, un cop torrades i triturades, s'obtenia una agradable beguda que l'ajudava en les llargues nits de vigília. La nova beguda va adquirir gran popularitat i es va anar estenent per tots els monestirs. Més endavant, la planta del cafè va ser portada a l'Àrabia, i es va convertir en una de les begudes més populars entre els pelegrins que es dirigien a la Meca. Del continent africà es va estendre cap a l'Amèrica Central i del Sud.

L'any 1554, es creà el primer local destinat a la venda de cafè, a Constantinoble. Fins un segle després, s.XVII, no es tenen dades de l'existència del cafè com a beguda a Europa. Va ser el 1720, quan aquest producte va iniciar la conquesta dels ciutadans europeus, amb la inauguració del famós cafè Florian, ubicat a la plaça de Sant Marc de Venècia i fundat per Floriano Francesconi.

Les primeres referències sobre l'arribada de l'arbre del cafè a Amèrica daten del segle XVIII, després de rebre el rei Lluís XIV de França unes plantes de cafè com a regal del municipi d'Amsterdam. Anys més tard, el 1723, una d'aquestes plantes va ser embarcada per Gabriel de Clieu (súbdit del rei Lluís XIV i governador de l'illa de Martinica) amb destinació a Amèrica. Després d'un dur i llarg viatge, el cafè va ser plantat pel mateix Clieu en el seu jardí, obtenint la seva primera collita el 1726, tres anys després.

Posteriorment, els portuguesos van introduir el cafè a Brasil; més tard els anglesos van fer el mateix a Jamaica i Cuba, i els espanyols a Colòmbia.

LA (DES)INFORMACIÓ DE LES NOVES TECNOLOGIES

Avui dia a ningú no se li escapa que hem creat un món on difícilment podríem viure sense les noves tecnologies i on la comunicació mai no ha estat tan fluida.

Això té avantatges però també té perills, i és que de la mateixa manera que ens podem explicar el que ens ha passat fa una estona en una xarxa social, algú altre inicia una cadena de boles que no se les creu ni el corrector ortogràfic, i aquestes «notícies» fan que sovint la comunicació les augmenti com si fos la caiguda d'una peça de dòmino, on es crea un efecte onada que moltes vegades acaba tapant la veritat, i és que ja ho va dir algú de qui no recordo el nom: «La mentida dóna la volta al món abans que la veritat es pugui posar les sabates», i és aquí on entra la nostra tasca com a usuaris de la informàtica.

Quan llegim una notícia hem de prendre una sèrie de precaucions per evitar de crear una onada sense sentit, i és intentar de verificar el que ens estan dient. Com?, doncs és molt senzill. El mateix canal que ens ha fet arribar aquella notícia també ens ofereix els mitjans per comprovar-la.

L'última vegada que vaig llegir una cosa d'aquestes era en referència al famós cantant Chayanne que deien que als 44 anys va morir d'un infart. No varen mancar els senyals de condol a la xarxa social Facebook, la qual, val a dir, que és una de les principals promotores de rumors. És a dir, que molta gent ja es va emportar un disgust per no fer una cosa tan senzilla com fer una petitíssima comprovació.

Com que era una notícia important dins el món musical, el primer pas que vaig fer va ser entrar en un diari i anar a l'apartat «cultura i espectacles» on no vaig trobar cap referència a la notícia. Per poder confirmar que no era un «oblit» d'aquell diari vaig anar a un parell més de diaris i em vaig trobar amb el mateix resultat: res de la notícia.

I per acabar de confirmar-ho, vaig posar al google «mort del cantant Chayanne» i immediatament varen sortir webs on es desmentia el rumor. És a dir, ja no era una possible ommissió dels «mass media» que solen ometre el que no els agrada, sinó que a més hi havia webs on desmentien expressament la notícia.

Amb aquestes senzills passos que no ens ocupen més d'un parell de minuts (dos i mig si escrius lent amb el teclat ;-)) vaig evitar fer ressò d'un rumor que no passava de mentida especialment desagradable. I no per tractar-se d'en Chayanne, sinó perquè mentir sobre la mort d'algú és especialment menyspreable.

Amb això què és el que vull dir?, doncs que sempre que trobeu notícies a Internet no costa res fer un cop d'ull per saber si aquella persona realment ha mort o si Bill Gates ens regala la seva fortuna per només enviar un correu electrònic vés a saber a qui. I és clar, amb tot el que us dic ja es dóna per sobreentès que s'ha d'utilitzar el seny en algunes notícies que ni tan sols cal comprovar (algú es pot creure de veritat que, qui sigui, regalarà la seva immensa fortuna per enviar un correu electrònic? Millor que no contesteu que de ben segur que coneixeu algú que s'ho va creure).
Salut!

PD: Però no patiu que tots tornarem a caure en un rumor tard o d'hora, i no només un cop! ;-)
Salutacions,

Jordi Manrique

INICI DE CURS ESCOLAR

En iniciar un curs escolar, ens hem de fer diverses reflexions sobre com desitgem que siguin educats els nois i les noies. Hauríem d'aclarir una sèrie de termes sociològics, com ara societat, cultura, subcultura, per una banda, i, normalitat, marginalitat, adaptació, etc. per una altra. Una vegada clarificats aquests conceptes podrem parlar del procés de socialització que ha de fer l'escola.

En primer lloc, la sociabilitat, fet de saber conviure socialment, a part de ser positiu per a l'individu, perquè disminueix les seves tensions contra la societat i el preserva de ser un inadaptat, beneficia en última instància la mateixa societat, ja que així uniformitza el comportament dels seus membres i, per tant, redueix el conflicte.

I en segon lloc, per poder fer palesa la importància, que per les seves singulars característiques, pot tenir en el procés de socialització en l'escola.

Som éssers socials ja que vivim organitzats a través d'unes relacions formalitzades. Hi ha diversos grups d'animals que també tenen divisió del treball, jerarquies, etc. i per tant, viuen en societat.

La diferència rau en el fet que les persones, a més, són éssers culturals, ja que tenim un conjunt de característiques no innates apreses com a membres d'una societat. Aquestes característiques inclouen tot tipus de llenguatge, coneixements, valors, tècniques materials, simbologies etc. Aquí rau la importància del procés, el qual podria entendre's com un ensinistrament per a la integració dins d'aquest sistema d'elements interrelacionats anomenat cultura,

Encara que puguem dir que la cultura funciona com un mecanisme d'adaptació, com a producte històric que és, conté una sèrie de contradiccions en el seu si, sobretot en societats industrials, on existeix una gran diversitat social.

A la nostra societat la quantitat de béns és limitada, la cultura genera valors competitiu per aconseguir aquests béns, però no ofereix les mateixes possibilitats per a tothom.

En conseqüència, una forma d'explicar la cultura seria considerar-la conformada per un conjunt dinàmic i jeràrquicament entrellaçat de subcultures que poden contenir valors i costums propis que poden ser contradictoris als valors culturals dominats o dominants?.

Això pot fer que alguns grups creïn o adaptin una sèrie de valors, normes i comportaments específics a la seva situació i pot passar que des del «poder» puguin ser titllats d'anormals.

En la tasca d'educadors, veiem que són uns agents socialitzadors, que exerciran una influència més o menys important en la inculcació de pautes de comportament i de valors entre els infants i adolescents amb les quals treballem.

Un nen o un adolescent, com en més ambients es mogui, quantes més experiències tingui, viurà un procés socialitzador més ric i es podrà desenvolupar amb més facilitat quan sigui adult.

És per això que com a ciutadans i ciutadanes responsables, som membres actius de la comunitat de la qual formem part.

Per això, entenem per participació social un exercici de compromís i implicació en la vida col·lectiva amb voluntat d'incidir en la col·lectivitat. Aquesta relació amb l'entorn la podem fer des d'una visió no conformista, positiva i amb esperit de justícia, en benefici del bé comú.

MÉS DELS ASTRES

Després d'alguns números parlant d'astronomia en general, d'instruments, personatges implicats i altres, ara tornem als orígens i reprenem el tema principal de l'astronomia, és a dir, els ASTRES.

Avui, si m'ho permeteu, us vull parlar de CÚMULS ESTEL·LARS o D'ESTRELLES.

Què són els cúmuls d'estrelles? Són unes formacions estel·lars, semblants, d'alguna manera, als sistemes planetaris, però formats, exclusivament, per estrelles. Com quasi tot al cel, les formacions són infinitament diverses, però ens centrarem en les dues més habituals: les esfèriques i les irregulars. Les més espectaculars són les esfèriques.

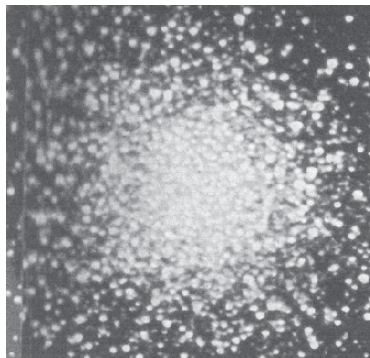
Els cúmuls són «acumulacions» de milers d'estrelles agrupades en formacions, la majoria, esfèriques, on la quantitat d'estrelles és enorme i a tan poca distància les unes de les altres que es podria dir que són un únic cos. Tot i que la distància entre si és considerable, la interacció entre elles mateixes és tan forta que es comporten com un element únic, com un sol cos celeste. Les forces gravitacionals d'aquestes formacions interactuen de manera que la seva distribució, posició en el conjunt i el seu moviment orbital és quasi uniforme, mantenint-les pràcticament inalterables.

La mida d'aquestes formacions o cúmuls és molt diversa i a causa de la gravetat del conjunt la seva densitat va decreixent a mesura que s'allunyen del centre «físic» de la formació. Hi ha cúmuls de mida similar al nostre sistema solar, on els planetes són substituïts per estrelles i a diferència d'aquest, en què els planetes estan tots situats en un mateix pla, en els cúmuls estan envoltant el nucli comú i en lloc de ser una altra estrella, en el seu cas, és el centre de les forces gravitacionals, és a dir, pot ser que en l'esmentat centre no hi hagi cap cos celeste, oferint un aspecte de supergلوبus que es va desfent a mida que s'allunyen les forces de gravetat. Es van debilitant, però mantenint, tot i això, la formació esfèrica.

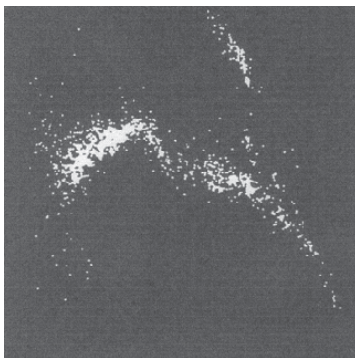
També hi ha cúmuls irregulars, tot i que seria més just dir amb diferents disposicions. Amb característiques i funcionament molt similars, si exceptuem el seu disseny: els cúmuls irregulars acostumen a tenir tots ells una forma similar, semblant a una «Y».

De totes les maneres, tant els uns com els altres conserven permanentment les posicions relatives de les estrelles que els formen, independentment de l'acció gravitacional exterior al cúmul.

Cúmul globular

Cúmul irregular

QUINA ESCOLA VOLEM? REPTES EDUCATIUS DE LA SOCIETAT D'AVUI

Tot preparant la propera taula rodona que el grup Fills organitzem, hem tingut sessió prèvia el darrer dissabte de setembre amb els ponents: l'Assumpta Inglada, l'Esteve Pujol i la Sònia Oliver, i la Carme Giralt, que ens representarà i moderarà la taula.

El tema que tractem és gran, parlem d'Educació. Segurament estariem majoritàriament d'acord a afirmar que, sigui dins del nucli familiar, l'escola o el país, educar és la major de les responsabilitats, la més gran funció de tota la comunitat. L'infant que s'està formant necessita la implicació de tots per evolucionar, per créixer adequadament i per esdevenir una «persona educada».

L'escola té uns puntals que formen part de la seva finalitat: formar el nen a nivell de coneixements i d'habilitats necessaris per a la vida, educar en valors per viure i per convida, i també vetllar per a l'adequada salut emocional.

Convé eixamplar la mirada quan parlem d'Educació: s'educa la persona, i se l'acompanya dia a dia cap a un futur de major responsabilitat, de bon coneixement de si mateixa i de respecte cap als altres, per tal d'afrontar les exigències de la vida i alhora gaudir d'un nivell òptim de benestar a nivell emocional i de relació.

La societat està en permanent transformació, canvia de pressa, i més encara en les darreres dècades. Cal que l'escola s'adeqüi bé a la nostra societat actual. El moment present crida a la reflexió: quina escola volem? S'imposen canvis a nivell educatiu i major llibertat per parlar-ne i per decidir, perquè l'educació és cosa de tots, i també major llibertat a les escoles i als mestres, així com confiança per part de la societat, per tal que els centres educatius puguin desplegar projectes propis, innovadors, per educar els infants en aquells sabers que ara i aquí, la societat del nostre país necessita, i adequar-se així més bé a aquest món canviant, i perquè cada persona hi pugui viure en llibertat i, considerant els diferents àmbits de la vida, poder-hi aportar el millor.

M. Dolors Casas Bover

Grup Fills

BLINDATS FERROVIARIS ALEMANYS CANÓ «DORA GUSTAV»

L'ànsia de poder i expansió de l'Alemanya nazi els va portar a construir els artefactes artillers més grans mai vistos i que, segurament, potser no es veuran mai superats a causa de les seves gegantesques dimensions. Amb la consigna d'abatre la famosa línia Maginot (en què finalment no va fer presència, gràcies a la rapidesa i efectivitat dels panzer alemanys), la fàbrica alemanya Krupp, d'Essen, va començar a primers del 1935 la construcció d'aquest mortífer monstre d'acer. Després de nombroses proves a Hillersleben durant 1937, el «GUSTAV» estava preparat per entrar en combat cap a l'any 1942. Però, realment...a quin lloc podia anar una arma d'aquestes dimensions? La primera vegada que es va estudiar un emplaçament per a un monstre d'aquest tipus, va ser per al futur setge de Gibraltar (la denominada operació Fèlix), però el general Franco hi va posar pegues i no es va

dur a terme l'estrena. Però va ser el 5 de juny de 1942, a Sebastopol, on el «GUSTAV» va començar a escopir foc, i durant el setge van caure les places fortificades de Stalin, Molotov, Sudwestpitze i Liberia o Libèria ?, amb una cadència d'un tret cada 15 minuts, fins que l'1 de juliol Sebastopol va caure en mans dels alemanys. Segons deien les tropes russes, el seu retronys terrorífic es podia

escoltar a més de 60 km. La seva campanya va continuar en els setges de Leningrad i Crimea, on va disparar més de 300 obusos. Posteriorment fou desmuntat i col·locat en dos trens, mentre que el canó fou a parar a Rugenwale. Quan van arribar els aliats, es trobava tan disgregat i inutilitzat que difícilment podia ser reconstruït. Tota aquesta mola de 1.350 tones, s'aguantava sobre quatre plataformes ferroviàries de 10 eixos cada una, muntades sobre dues vies en paral·lel.

CONSULTES: Tracció

DADES DEL «DORA GUSTAV»

Fabricant	Krupp
Pes	1.350 tones
Longitud.	43 m
Altura	12 m
Longitud canó	32 m
Elevació.	53 m
Abast	47 km
Cadència foc.	4 trets/hora
Pes projectil	7.100 kg
Calibre	800 mm
Longitud projectil.	3,75 m
Radi del tret	1.200 m en corba
Dotació canó	17 homes
Dotació total	1.300 a 1.500 homes
Temps de muntatge mínim.	3 a 6 dies
Sustentació	4 plataformes de 10 eixos

Ramon Asensio i Cardell

Els dotze manaments de la longevitat

L'estiu ens permet, a qui ens agrada, una lectura tranquil·la de revistes, articles i llibres. Un d'ells em va cridar l'atenció pel seu contingut curiós i m'agradaria compartir-lo amb vosaltres. Correspon al capítol XII de l'obra *El arte de prolongar la juventud y la vida* escrit l'any 1914 pel Dr. Arnold Lorand, (metge, investigador, viatger incansable, políglota, conversador i conferenciant).

Aquí teniu la transcripció dels dotze manaments de la longevitat. Si els seguïu, tindreu molt de guanyat.

1. Viu tant com sigui possible a l'aire lliure, fresc i sa, sobretot al sol, procurant fer-ho quan no faci massa calor.
2. No mengis carn més d'un cop al dia i de forma moderada. Arregla el teu règim de vida sobretot amb llet crua de vaca o de cabra sanes, amb ous, amb cereals, amb llegums verds, amb mantega i amb formatge i fruita. Cada tres mesos evita menjar carn durant un temps. Mastega bé els aliments.
3. Pren cada dia un bany i cada setmana pren-ne un de vapor.
4. Tingues en compte d'evacuar cada dia, i neteja l'intestí un cop per setmana amb l'ajut d'un purgant lleuger.
5. Utilitza vestits porosos, sobretot vestits de llana contra el fred. Procura que el coll de la teva camisa sigui ample. A l'estiu, porta de color clar el barret i els vestits; a l'hivern utilitza els colors foscos. Calça sempre sabates planes.
6. Vés a dormir d'hora i llevat igualment d'hora.
7. Dorm, amb la finestra oberta, en una habitació fosca i silenciosa. Que el teu son no duri menys de sis hores i mitja, ni més de set hores i mitja (les dones vuit hores i mitja).
8. Descansa perfectament un cop per setmana. Procura passar el temps de dissabte a dilluns en el camp o en la muntanya.
9. Fuig de les preocupacions morals i de les excitacions de l'ànima. No et preocupis per res, ni per allò que és impossible canviar, ni per allò que ha d'arribar. No parlis de coses desagradables.
10. Sigues mesurat en les teves relacions sexuals però procura no suprimir del tot l'instint. Casa't, i en cas d'enviudar, torna a casar-te.
11. Fuig dels locals mal ventilats o sobrecarregats en particular aquells que ho són pel fum.
12. Utilitza d'una manera moderada el cafè, l'alcohol, el te i el tabac.

Amén

S'utilitza pa de motlle sense crosta o pa especial per a canapès, torrades o cassoletes.

Canapès de sobrossada

1. S'untent les llesques de pa amb sobrossada.
2. Es talla el pa amb la forma dels canapès (sense crosta). Es poden usar gots petits per fer formes rodones o motlles de galetes per fer-los divertits.
3. S'adorna el canapè amb sobrossada, una cebeta en vinagre i una oliva verda sense pinyol.

Canapès de formatge i pinya

1. S'unta el pa amb formatge Filadèlfia.
2. Es tallen les rodanxes de pinya en trossos petits.
3. Es talla el pa segons la forma desitjada i s'hi posa, a sobre, la pinya i un tros de nou.

Canapès de bacallà fumat

1. S'unta el pa amb mantega i es talla.
2. S'hi posa un tros de bacallà fumat, una mica d'ou ratllat i s'adorna amb una oliva negra.

Canapès de salmó i crema d'alvocat

1. Extrau la polpa de l'alvocat, mescla-la amb una miqueta de maionesa i afegeix-hi pebre. Ho has de batre una mica.
2. Unta el canapè amb la crema d'alvocat.
3. Talla tires fines de salmó fumat i posa-les sobre el canapè. Deixa una part verda de la pasta d'alvocat i una part taronja per fer-ho més bonic.

Canapès d'ou dur i gambes

1. Talla els ous durs ja bullits en forma de rodanxes.
2. Descongela les gambetes. Si són grans, parteix-les per la meitat.
3. Unta el pa amb salsa rosa i posa-hi una rodanxa d'ou dur. A sobre, posa-hi una gambeta.
4. Adorna amb una fulla de julivert.

Canapès de tonyina i pebrot

1. Prepara salsa rosa amb maionesa, quètxup, sal i pebre.
2. Mescla la salsa rosa amb la tonyina fins a formar una pasta.
3. Unta el pa amb la pasta i posa-hi un tros de pebrot a sobre. Decora amb sèsam o panses.

Canapès de salmó fumat

1. Es fa una salsa rosa amb maionesa i quètxup.
2. Es talla el pa i s'unta amb la salsa rosa.
3. Es posa salmó fumat a sobre de cada tros i s'adorna amb anet (eneldo) o tàperes (alcaparras).

Canapès de pernil, formatge i espàrrecs

1. Unta el pa amb una capa fina de formatge cremós o de fines herbes. Si ho prefereixes, pots untar-ho amb tomàquet en comptes de formatge.
2. Posa un tros de pernil a sobre, dos trossos d'espàrrecs tallats i un cub de formatge.
3. Decora amb orenga.

Canapès de melmelada de pebrot i botifarra negra

1. Unta el pa amb una capa fina de melmelada de pebrot.
2. Posa un tros de botifarra negra, passada per la paella, a sobre.
3. Decora amb germinats.

Altres idees:

canapès de tonyina a les fines herbes,
canapès de caviar,
canapès de paté,
canapès d'olivada,
canapès de pernil amb kiwi,
canapès d'anxoves,
canapès de xampinyons.

Cambio climático: ÚLTIMA HORA

Ya sé que en la última revista de AKELA, toque el tema del cambio climático, pero es que un tema como el del cambio climático, en el que las noticias se suceden con rapidez y que además está tan sujeto a controversias y distintas interpretaciones, se hace necesario «parar» de vez en cuando para intentar no perder el hilo argumental y tratar de encontrar la coherencia -o no- que subyace en todo ello. Comparto a continuación el «hilo» que yo voy encontrando sabiendo que no está completo y que otras personas pueden encontrar otro distinto.

Tomamos el comienzo de ese «hilo» en **el desconcierto y polémica de los años 2012 y sobre todo 2013 sobre la pausa, o al menos un cierto debilitamiento, en el proceso de aumento continuado de las temperaturas terrestres** durante gran parte del siglo XXI y al que me referí en el anterior artículo. De forma casi inmediata surgieron al menos **tres líneas de argumentación** para justificar este supuesto «parón» en el proceso de calentamiento global.

La primera línea se apuntaba a problemas con la cobertura de los datos utilizados sobre todo de regiones polares y en África o bien a una deficiente gestión de los mismos en relación con la representatividad de unos y otros.

La segunda atribuye esa pausa, por una parte a una disminución transitoria del forzamiento radiactivo debido a un ciclo solar más débil y a la mayor actividad volcánica, y por otra a la variabilidad natural y en este caso en concreto a la prevalencia de la fase fría de la Oscilación Decadal del Pacífico. En cualquier caso, si ello fuera así, los signos crecientes de aparición de **un nuevo episodio de El Niño** podría dar lugar a un nuevo remonte en la tendencia de evolución de la temperatura global que podría llevar a que 2014 fuera el año más cálido desde que hay registros y algo parece moverse en ese sentido ya que los últimos meses de abril y mayo han batido sus propios récords de acuerdo con **las últimas estimaciones de NOAA**.

Por fin, **la tercera**, mucho más globalizadora e integradora, nos recordaba que el proceso de calentamiento global no se refleja solo en la subida de temperaturas sino en otros procesos como la fusión de los hielos y sobre todo el aumento del nivel del mar y que este aumento debe ser considerado cada vez más como el mejor indicador dado que, si el océano se calienta en cualquiera de sus niveles, se expansiona y aumenta de nivel y a ese aumento de nivel también contribuye la fusión del hielo. Han sido varios los investigadores que apuntan en esa línea Naturalmente ante este «nuevo» enfoque han surgido como era de esperar **algunas críticas de los sectores negacionistas**. En cualquier caso esa subida continuada del nivel del mar se constata no sólo por las medidas de satélites y mareógrafos sino de forma mucho más cercana y sensible por las percepciones de **los habitantes de muchas islas del Pacífico** que ven con desesperación como de seguir el ritmo actual sus actuales hábitats desaparecerán en el plazo de pocos decenios.

También las investigaciones sobre **la fusión de los hielos** han producido noticias durante los últimos meses. Por lo que respecta a la Antártida se ha constatado **el creciente proceso de fusión de varios glaciares de su zona occidental** en un proceso que parece imparable. Si bien esta zona occidental se ha considerado siempre más inestable que la oriental otras investigaciones sugieren que ésta última **puede ser más frágil y vulnerable** al calentamiento del mar de lo que hasta ahora parecía. Si nos movemos ahora al hemisferio norte algunas investigaciones constatan también **una mayor vulnerabilidad de los glaciares de Groenlandia** con el cual algunos procesos de fusión de esta zona podrían ser más rápidos de lo que se suponía. También las recientes avalanchas en la zona del Everest que han provocado bastantes víctimas han suscitado bastante preocupación y **existen indicios** de que pueden estar relacionadas -como otras muchas situaciones ambientales adversas en el Nepal con un mayor ritmo de fusión de los glaciares.

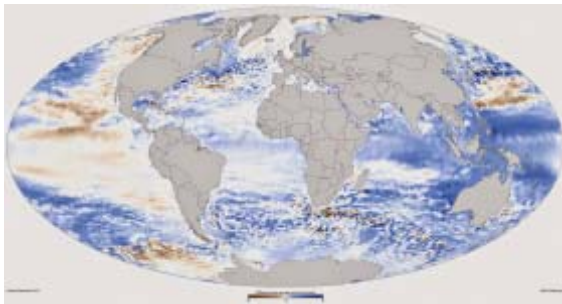
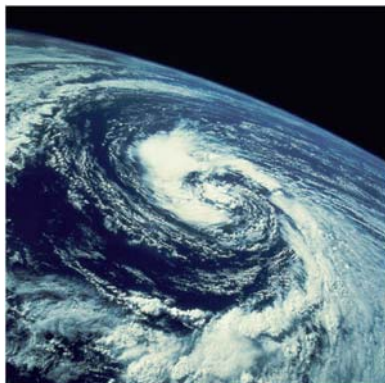
Otra línea de trabajo es la que investiga **hasta qué punto distintas situaciones meteorológicas de carácter adverso pueden ser atribuidas al calentamiento por la acción antropogénica**. Como era de esperar los dos últimos inviernos vividos en Gran Bretaña han reforzado allí esta línea de trabajo y en **un novedoso experimento** llevado a cabo con el concurso de varios miles de ordenadores particulares que han querido participar en el mismo se concluye que estas situaciones de continuadas lluvias intensas y vientos fuertes hubieran sido mucho menos probables sin ese calentamiento.

También sigue la polémica suscitada por la hipótesis -a mi juicio bien fundada- de que un Ártico más cálido daría lugar a una corriente en chorro más ondulada y por tanto más proclive a generar más fenómenos adversos.

Desde el punto de vista de **las acciones políticas** quizás lo más relevante de los últimos meses sea **la decisión de la administración Obama** por reforzar las medidas de lucha contra el cambio climático y abanderar de algún modo un movimiento internacional en este sentido. Es seguro que en esta decisión intervienen muchas razones tanto políticas como económicas y ambientales pero bienvenida sea en cualquier caso. En este contexto ha resultado muy llamativo -y ya me referí a ello en otra ocasión- la reunión del presidente Obama con algunos «hombres del tiempo» estadounidenses pidiendo su ayuda para una mejor divulgación del proceso del calentamiento y de sus efectos. Esta acción tiene lugar en un momento en que **los datos demuestran un descenso del interés mundial por estos temas** ligado seguramente a un deficiente tratamiento informativo de todo ello. Y en este contexto surge también el **nuevo informe de Nicholas Stern** advirtiendo que las pérdidas producidas por el cambio climático serán mayores que las previstas por las limitaciones de los actuales modelos económicos.

En fin, a la vista de lo ocurrido durante los últimos meses -y que acabo de repasar someramente- mi conclusión es que las investigaciones en curso siguen constatando el proceso de calentamiento y que emerge cada vez con más fuerza el criterio de considerar el aumento del nivel de los océanos como el indicador más fiable y estable de este proceso. Junto a ello se observa un cierto aumento de la concienciación política pero lastrada por el descenso del interés y por tanto de las reivindicaciones de buena parte del interés mundial. Se impone por tanto un replanteamiento profundo de la estrategia de comunicación de un proceso en el que la inmensa mayoría de los científicos coinciden como mínimo en sus planteamientos básicos y que muestra evidencias claras y sensibles de su actividad.

José Miguel Barrachina
Asesor meteorológico

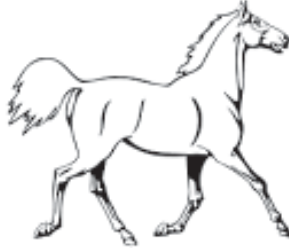

Mapa del nivel del mar en el año 2012 comparado con la media 1993-2012; las zonas azules indican valores por encima de esa media (Fuente 2012 State of Climate/NOAA)

EL CAVALL COMPLIDOR

Manel Rosell i Vinyals

Tota paraula donada
amb un esperit d'honor
és sincera i és sagrada
perquè és sortida del cor!

Un afer no actualitzat
pot anar-se adulerant
i mai no serà realitzat.
Tu, seriós... perseverant,
ni de pressa ni a poc a poc,
però amb una actitud constant,
vas tirant la llenya al foc
i el fred es va temperant.

Calma i nervi de corser;
ànim de coratjós proveïdor;
«el Cavall» vares voler;
denominat: «Complidor!»

Josep Vendrell i Torres

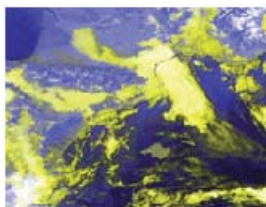
(Isard Sincer)

AMICS I ANTICS ESCOLTES DEL MASNOU “PARLEM DE BOLETS”

Dissabte 15 de novembre de 2014, a les 7h de la tarda
CONFERÈNCIA I MOSTRA GASTRONÒMICA

al local social de Gent del Masnou

Moderador: Sr X. Noguera

Conferenciants: Sra. M. Hernández, Sr. J.M. Barrachina i Sr. J. Rigau

---

Diumenge 16 de novembre de 2014, a les 8 del matí,
a la Plaça de Marcel·lina Monteys (plaça dels Cavallets) del Masnou

XVII TROBADA ANEM A BUSCAR BOLETS

Cal portar el dinar (l'esmorzar és a càrrec de l'organització). Els qui ho vulguin poden anar directament al **Pla de l'Arròs**, (dipòsit de l'aigua) a les 9 del matí, on, per iniciar la trobada, menjarem uns bons entrepans.

Activitat oberta i gratuïta per a tothom

Organitza: Amics i Antics Escoltes del Masnou amb la col·laboració de Gent del Masnou i "la Caixa"

e-mail: akelamasnou@gmail.com

e-mail: akelamasnou@hotmail.com

”la Caixa”